

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3876/2023
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Димитријевић, адвокат из ..., против туженог СЗТР „Бах-пак Центар“ ББ, предузетник из ..., чији је пуномоћник Драган Милетић, адвокат из ..., ради поништаја решења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 381/23 од 18.05.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 381/23 од 18.05.2023. године, у делу става другог изреке којим је преиначена пресуда Основног суда у Параћину П1 214/22 од 30.09.2022. године, тако што је утврђено да је радни однос тужиоца заснован на одређено време код туженог уговором о раду од 01.08.2018. године постао радни однос на неодређено време дана 06.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 214/22 од 30.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је код туженог засновао радни однос на неодређено време по основу уговора о раду на одређено време од 01.08.2018. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу уместо враћања на рад исплати накнаду штете због незаконитог отказа у износу од 290.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.11.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде штете преко досуђеног исплати износ од још 232.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.11.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 39.504,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 381/23 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртм изреке, тако што је усвојен

тужбени захтев и утврђено да је радни однос тужиоца, заснован на одређено време, код туженог уговором о раду од 01.08.2018. године постао радни однос на неодређено време дана 06.08.2019. године, а тужбени захтев за утврђење да је радни однос на одређено време код туженог постао радни однос на неодређено време почев од 01.08.2018. године, одбијен је као неоснован; делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу уместо враћања на рад исплати накнаду штете због незаконитог отказу у износу од 91.814,00 динара, са законском затезном каматом од 30.09.2022. године, до исплате, а преко наведеног захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ за период од 13.11.2019. до 29.09.2022. године, као и захтев за исплату износа од још 198.186,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2018. године, до исплате одбијен је као неоснован; тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 22.288,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о тужбеном захтеву садржине као у изреци ове пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева учињеног пред другостпеним судом.

Ревизија је дозвољена по одредби члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд испитао пресуду у побијаном делу у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде, није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је другостепени суд учинио повреду поступка предвиђену чланом 407. став 1. тачка 5. ЗПП, одлучујући о датуму прерастања радног односа на одређено у радни однос на неодређено време.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са туженим закључио уговор о раду на одређено време 01.08.2018. године. Након овог уговора, странке су закључиле више анекса уговора о раду на одређено време, последњи 29.06.2019. године, којим је продужено важење уговора о раду најкасније до 31.07.2019. године. Тужилац је након тог датума наставио да ради, без прекида код туженог до 30.09.2019. године. Даном 27.09.2019. године, тужени је донео решење о престанку радног односа, са даном 30.09.2009. године, услед истека рока на који је радни однос заснован. Тужени је признао тужбени захтев у делу којим је тражен поништај решења о престанку радног односа од 27.09.2019. године, па је у току ове парнице правноснажним делом пресуде првостепеног суда П1 365/19 од 11.05.2021. године, поништено решење туженог од 27.09.2019. године. Непобијаним делом другостепене пресуде, тужени је обавезан да тужиоцу, уместо враћања на рад исплати накнаду штете због незаконитог престанка радног односа.

Првостепени суд, позивом на одредбе члана 37. Закона о раду одбија захтев за утврђење да је радни однос на одређено време тужиоца прерастао у радни однос на неодређено време дана 01.08.2018. године. По становишту тог суда, на основу одредбе члана 3. став 1. ЗПП, није било услова за усвојање постављеног тужбеног захтева, пошто је у конкретном случају преображај радног односа могао да наступи најраније

истеком петог дана у односу на последњи дан радног односа по закљученом уговору о раду на одређено време.

Другостепени суд, полазећи од правилно утврђених чињеница и меродавног материјалног права које је применио и првостепени суд, налази да је радни однос тужиоца прерастао у радни однос на неодређено време дана 06.08.2019. године, па постављени тужбени захтев због природе спорног односа делимично усваја, а одбија за временски период од 01.08.2019. године који је означен као датум преображаја до 06.08.2019. године.

По становишту Врховног суда, правилно је другостепени суд одлучио када је побиганим делом пресуде усвојио основан део постављеног тужбеног захтева за преображај радног односа.

У току парнице донета је правноснажна пресуда о делу тужбеног захтева за поништај решења о престанку радног односа од 27.09.2019. године, а непобиганим делом другостепене пресуде тужиоцу је досуђена и накнада штете због незаконитог престанка радног односа уместо враћања на рад. У контексту донетих одлука, као и утврђених чињеница, није отпао правни интерес тужиоца да суд целовито одлучи о траженој судској заштити по тужби поднетој 13.11.2019. године, па су неосновани наводи ревидента да није било процесних услова за доношење мериторне одлуке у делу који је предмет побигања.

Одредбом члана 37. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18) прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање напред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступања одређеног догађаја за време трајања тих потреба. Одредбом става 6. истог члана закона прописано је, између осталог, да ако је запослени остао да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за који је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на одређено време.

Са полазиштем на наведене одредбе, другостепени суд је правилно закључио и одлучио да је радни однос тужиоца заснован на одређено време прерастао у радни однос на неодређено време дана 06.08.2019. године, а да је постављени тужбени захтев у овом делу неоснован за период од 01.08. до 06.08.2019. године.

Оваквим одлучивањем није прекорачен тужбени захтев у смислу члана 3. став 1. ЗПП, како се то ревизијом неосновано указује, пошто је тужбени захтев формулисан тако да омогућује одлучивање о преображају радног односа сваког каснијег датума након оног који је означен у постављеном захтеву.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић